

Det af Kommissionen foreslåede samlede budget for Den Europæiske Fiskerifond vedrørende programperioden 2007-2013 udgør 4.963 mio. €. 75 % af budgettet eller 3.717 mio. € koncentrerer i regioner og lande omfattet af konvergensmålet (mål 1 regioner med udviklingsefterslæb¹³), heraf 1.702 mio. € til de 10 nye medlemsstater og 2.015 mio. € til konvergensregioner i de 15 gamle medlemsstater.

Det foreslåede budget til regioner og lande, der ikke er omfattet af konvergensmålet, svarer nogenlunde til det afsatte budget under FIUF i nuværende programperiode. Med i vurderingen skal dog indgå evt. indfasning i løbet af 7-årsperioden af tidligere mål 1 områder, der heller ikke på grundlag af den statistiske effekt ville kunne forblive under mål 1/konvergensmålet, jf. note 10.

Med hensyn til fordelingen af støttemidler mellem lande uden for konvergensmålet, lægger Kommissionen op til, at den skal ske på basis af følgende kriterier:

- fiskerisektorens størrelse
- størrelsen af den tilpasning af fiskeriindsatsen, der er nødvendig
- andelen af beskæftigede i fiskerisektoren
- kontinuitet i relation til igangværende aktioner

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Beskyttelsesniveauet skønnes at kunne blive forbedret grundet den bedre integration af bæredygtighed og miljø i den fælles fiskeripolitik.

Der kan blive tale om ændring af lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren¹⁴. Ændringerne vil bl.a. kunne vedrøre gennemførelsen af foranstaltninger, som ikke er omfattet af den gældende lov.

Ud over konsekvenserne for EU's budget vil forslaget kunne få statsfinansielle konsekvenser i form af den nationale medfinansiering af foranstaltningerne. Størrelsen heraf vil afhænge af de finansielle rammer, som godkendes af Kommissionen i forbindelse med programmering af foranstaltningerne. Anvendelsen af ordningerne er frivillig for medlemslandene.

De finansielle rammer for den Europæiske Fiskerifond er endnu ikke fastlagt, men vil skulle vurderes i sammenhæng med de øvrige strukturfondsforhandlinger samt forhandlinger om de finansielle perspektiver for 2007-2013.

¹³ Regioner med BNP pr. capita på under 75% af EU's gennemsnit; Regioner der, såfremt EU ikke var blevet udvidet, ville have været under 75% grænsen, men som følge af udvidelsens statistiske effekter nu er over (phasing out regioner); Samhørighedslande med BNI på under 90% af EU's gennemsnit; samt særlig støtte til regioner i EU's yderste periferi

¹⁴ Jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 03/05/2001.

Fordeling af udgifter til fiskerifonden 2007-2013

Mio. €	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
2004-priser	655	678	701	713	726	738	752

Høring

Forslaget har været i skriftlig høring i §5-udvalget.

Dansk Fisk finder det afgørende, at selektiviteten i fiskeriet opprioriteres, og har med tilfredshed noteret, at det i forslaget indgår, at selektiviteten i fiskeriet skal styrkes og opfattes som et centralt element i den fælles fiskeripolitik. Dansk Fisk finder det uheldigt, at forslaget vil medføre, at virksomheder med mere end 50 ansatte og en omsætning på over 10 mio. Euro ikke kan opnå støtte fra forarbejdningsordningen eller akvakulturordningen. Det er Dansk Fisk's principielle opfattelse, at virksomheder med flere ansatte har samme behov for midler, der kan styrke udviklingen, og påpeger samtidig at det er centralt at være opmærksom på, at de landbaserede fiskevirksomheder som følge af reduktionerne i EU's fiskerflåder og landinger skal gennemgå en omstilling fra regionale leveranceforhold til globale leveranceforhold. Forarbejdningsordningen er central i denne omstillingsproces som man forventer branchen skal gennemgå.

Endelig finder Dansk Fisk, at EU bør sikre, at der er parallelitet mellem de støtteordninger og støtteniveauer der tilbydes EU's virksomheder og de virksomheder der eksporterer til EU-markedet. De danske myndigheder opfordres til at arbejde for, at de ovennævnte problemstillinger løses.

Dansk Akvakultur finder, at støtten til enkelt virksomheder bør reduceres til fordel for brancherelaterede indsatser, undtagen investeringsstøtte til forædling, hvor organisationen forudser et stigende behov, dog mener man at tilskud motiveret alene af ønske om produktionsudvidelser bør fravælges. Dansk Akvakultur er ikke enig i, at støtten forbeholdes små og ultra små virksomheder. Specielt inden for forædling finder Dansk Akvakultur, det er vigtigt, at der sker en konsolidering og øget investering i udvikling og innovative tiltag, og mener ikke at det er realistisk at tro, at det vil ske gennem små og ultra små virksomheder.

Danmarks Fiskeriforening har fremsendt sine foreløbige overordnede bemærkninger, hvori man vurderer, at forslaget indeholder alle de indsatsområder som foreningen kunne ønske at tage i anvendelse i Danmark.

Danmarks Fiskeriforening mener at Den Europæiske Fiskerifond klart skal prioritere udvikling og innovation i sektoren. Endelig påpeger foreningen, at det vedrørende støttesatserne er væsentligt at få en klar oversigt over hvilke regioner (måloområder) der er omfattet af konvergenzkriterierne og dermed hvorledes Danmark er stillet.

På mødet i §5-udvalget den 9. november 2004 udtalte Danmarks Fiskeriforening, at der var for meget afvikling og for lidt udvikling i forslaget. Der manglede også en afklaring på konvergensområ-

derne. Endelig blev der efterlyst en horisontal tilgang til ansøgningsprocedurerne af hensyn til forenkling og afbureaukratisering. Dansk Fisk gjorde opmærksom på det urimelige i forslaget om at favorisere små og ultra små virksomheder.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg i sagen den 12. august 2004.

Det foreløbige indhold af Kommissionens forslag (KOM 2004 497) blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 16. juli 2004 i forbindelse med forelæggelse af rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 19. juli 2004, jf. aktuelt notat af 8. juli 2004.

---

9. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2340/2002 og (EF) 2347/2002 for så vidt angår fiskerimuligheder for dybhavsarter for de medlemsstater, der tiltrådte i 2004

KOM (2004) 685

Nyt notat.

Baggrund

Kommissionen har fremlagt forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2340/2002 og (EF) 2347/2002 for så vidt angår fiskerimuligheder for dybhavsarter for de medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004. Forlaget er fremsendt til Rådet den 20. oktober 2004.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 57, stk. 2, i Tiltrædelsesakten af 2003 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Punktet er sat på dagsordenen for rådsmødet den 22.-23. november 2004 (landbrug og fiskeri) med henblik på vedtagelse.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, da der er tale om ændring af en eksisterende retsakt som led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

I 2002 fastsatte Rådet kvoter for en række dybhavsarter i 2003 og 2004 i store dele af EU's farvand (forordning (EF) nr. 2340/2002). Kvoterne blev fastsat på baggrund af den biologiske rådgivning og medlemslandenes fiskeri i perioden 1990-99. Ved forordning (EF) 2347/2002 fastsatte Rådet endvidere en indsatsregulering i form af maksimumsgrænser for den samlede maskineffekt og samlede kapacitet for den flåde, der må lande betydelige mængder dybhavsfisk. Lofterne blev udregnet som

den samlede maskineffekt og den samlede kapacitet for de af medlemsstaternes fartøjer, som i et af årene 1998, 1999 og 2000 havde landet mere end 10 t dybhavsarter.

I henhold til artikel 57 i Tiltrædelsesakten bør de nye medlemslande tildeles fiskerimuligheder for dybhavsarter for 2004.

Kvoterne til de nye medlemslande er beregnet på baggrund af landenes officielle fangstopgørelser i en 10 års-periode. Det fremgår ikke af forslaget hvilken 10 års-periode, der er anvendt, blot at der er anvendt data, som de nye lande har indsendt til internationale organisationer. Ifølge forslaget tildeles Estland, Letland, Litauen og Polen kvoter af skolæst i ICES område Vb, VI og VII, medens Estland, Litauen og Polen endvidere tildeles kvoter af sort sabelfisk i ICES område V, VI, VII og XII og byrkelange i ICES område VI og VII.

Indsatsloftet for de nye medlemslandes dybhavsfiskeri er beregnet efter samme metode som for de "gamle" medlemslande, men på baggrund af referenceperioden 2000-2002.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Danmark har ikke kvoter på dybhavsarter i de områder, hvor de nye medlemslande tildeles kvoter. Danmark er således ikke direkte berørt af forslaget.

Høring

§5-udvalget er blevet hørt og har ikke haft bemærkninger.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

---

10. Forvaltning af fiskeriet i Østersøen

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Baggrund

Punktet er sat på dagordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. november 2004 med henblik på drøftelse af forvaltningen af fiskeriet i Østersøen. Formandskabet har meddelt, at man vil udarbejde en række konkrete spørgsmål til brug for drøftelsen på mødet.

Kommissionen har fremsendt et non-paper indeholdende de elementer, der forventes at indgå i et kommende forslag.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, da der er tale om en drøftelse vedrørende EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Den nuværende forvaltningsplan for torsk i Østersøen blev vedtaget i 2003. Med ICES' seneste rådgivning fra juni 2004 har det vist sig, at forvaltningsplanen lider af en række problemer, og at det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at implementere planen. Det skyldes først og fremmest, at forvaltningsplanen ikke har taget hensyn til den nuværende situation, hvor ICES' rådgivning for Østersøen er behæftet med betydelig usikkerhed og f.eks. ikke indeholder konsekvensberegninger af fremtidige fangstniveauer.

Samtidig er det et problem, at de maksimale fangstmængder, som forvaltningsplanen udstikker, i praksis ikke overholdes på grund af urapporterede landinger.

Eftersom den biologiske rådgivning fra ICES samtidig fortsat tegner et meget negativt billede af bestandssituationen i specielt den østlige del af Østersøen, ønsker Kommissionen, at den nuværende forvaltningsplan erstattes med en revideret forvaltningsplan, som også indeholder en genopretningsplan for torsken i den østlige del af Østersøen.

Kommissionen forventer at kunne præsentere et forslag til revideret forvaltnings- og genopretningsplan i løbet af første halvår af 2005 med henblik på ikrafttrædelse 1. januar 2006.

Kommissionen ønsker imidlertid at reagere i forhold til den nuværende bestandssituation og forventes derfor at foreslå en række foranstaltninger inkluderet i TAC/kvoteforordningen for 2005.

Forvaltnings- og genopretningsplan

Kommissionen forventes at lægge op til, at en forvaltnings- og genopretningsplan for torsk skal reducere fiskeriindsatsen med en vis procentdel hvert år, indtil genopretningsmålet er nået (harvest control rules). Det forventes endvidere foreslået, at fiskeriindsatsen begrænses i både den vestlige og østlige del af Østersøen gennem indførelse af havdage, som det kendes fra Nordsøen, kombineret med lukkede områder/perioder. Der åbnes mulighed for, at lukning af områder/perioder bliver mere omfattende i den østlige del end den vestlige del af Østersøen.

Endelig forventes det, at der lægges op til, at forvaltnings- og genopretningsplanen skal reducere omfanget af urapporterede landinger markant gennem en styrket kontrol med torskefiskeriet. Kom-

missionen henviser til en række mulige foranstaltninger, som medlemslandene foreslog på IBSFC's årsmøde i september 2004.

TAC/kvoteforordning for 2005

Kommissionen forventer at foreslå en reduktion i fiskeridødeligheden på 65% i 2005, hvilket efter Kommissionens beregninger medfører en TAC på 25.000 t (45.000 t i 2004).

De nuværende fordelingsnøgler for torsk forventes foreslået opsplittet i to nye nøgler for torsk (underområder 22-24 henholdsvis underområde 25-32) og to nye nøgler for sild (underområder 22-24 henholdsvis underområde 25-29 (ekskl. Rigabugten) og underområde 32) på baggrund af medlemslandenes fiskerimønster i perioden 1991-2002.

Havdage, lukkede områder/perioder eller andre foranstaltninger, der kan reducere fiskeriindsatsen og fiskeridødeligheden forventes foreslået indført allerede fra 1. januar 2005. Det nuværende sommerstop bør ifølge Kommissionen udvides til mindst 7-8 måneder i den østlige del af Østersøen, hvis det skal medføre en tilstrækkelig reduktion af fiskeriindsatsen. Lukkede områder bør ifølge Kommissionen have en relativ stor udstrækning, hvis det skal have effekt, og bør indføres i kombination med havdage for at undgå, at indsatsen flyttes til andre områder. En udvidelse af det lukkede område omkring Bornholmerdybet og en lukning af den sydlige del af ICES underområde 26 forventes nævnt som en mulighed.

En række foranstaltninger til monitoring og kontrol af fiskeriet forventes foreslået indført fra 1. januar, f.eks. anvendelse af særligt udpegede havne, når der landes over en vis mængde og betingelser for vejning og transport af den landede torsk.

I afventning af de reviderede tekniske regler for Østersøen (forventes behandlet i 2005 med henblik på ikrafttrædelse 1. januar 2006) forventes foreslået de midlertidige tekniske foranstaltninger, der indgår i TAC/kvoteforordningen for 2004, videreført i 2005 (tilladte redskaber, bifangstregler, mindste tilladte landingsstørrelse og lukning af Bornholmerdybet).

Der er fortsat ikke fundet en løsning på den interne fordeling af torsk mellem Danmark, Tyskland, Sverige og Finland, med en fast andel til Sverige i stedet for en stigende andel ved højere TAC'er. Hvis parterne ikke når til enighed, er det muligt at fortsætte med den nuværende beregningsmetode.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres vedrørende drøftelserne om forvaltningen af fiskeriet i Østersøen. Europa-Parlamentet vil blive hørt, når der foreligger et egentligt forslag til en juridisk tekst.

Konsekvenser

Den reviderede forvaltnings- og genopretningsplan må forventes at have statsfinansielle konsekvenser i det omfang, der indføres nye supplerende kontrolforanstaltninger herunder krav om hyppigere

kontrol end i dag. Også de kontrolforanstaltninger, som Kommissionen ønsker indsat i TAC/kvoteforordningen for 2005, vil kunne være forbundet med statsfinansielle konsekvenser. Det vil først være muligt at opgøre størrelsen af de statsfinansielle konsekvenser, når man har et mere klart billede af, hvilke foranstaltninger der foreslås indført.

Høring

På mødet i §5-udvalget den 9. november 2004 var Danmarks Fiskeriforening imod indførelse af havdage, men kan om nødvendigt acceptere indsatsregulering gennem en udvidelse af sommerstoppet i den østlige del af Østersøen til maksimalt 4 måneder og lukning af Bornholmdybet, Gdansk dybet og Gotlandsdybet. Indsatsregulering må indføres som kompensation for en højere TAC end foreslået af Kommissionen. Ved valg af fordelingsnøgler lægger Danmarks Fiskeriforening vægt på, at der findes en løsning som bedst muligt sikrer Danmarks nuværende andel fremover.

Dansk Fisk og Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening lagde vægt på, at der kun indføres en begrænset udvidelse af sommerstoppet af hensyn til forsyningen af fersk fisk til industrien.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

-
- 11. Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande og Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked samt forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande og forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked.**
KOM (2004) 233

Revideret genoptryk af grundnotat af 2. juni 2004. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremlagt rapport om de to ordninger om salgsfremstød på henholdsvis det indre marked og i tredjelande. Kommissionen konkluderer i rapporten, at ordningerne om salgsfremstød i det væsentligste bør fortsættes. Kommissionen finder, at programmer, hvor der er deltagere fra flere lande fortsat bør prioriteres, og at forvaltningen generelt bør lattes. Kommissionen finder også, at der bør indføres en mekanisme, der gør det lettere at søge efter sammenhæng og synergi mellem regionale og/eller nationale programmer og EU-medfinansierede programmer. Kommissionen fremsætter som følge heraf en række forslag til forenkling og harmonisering af administrationen af

de to ordninger for salgsfremstød. Desuden foreslås ordningen med salgsfremstød i tredjelande gjort permanent. Endelig foreslås en evaluering af de to ordninger senest 31. december 2006.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2004) 233 af 5. april 2004 fremsendt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande og Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked samt forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande og forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked. Forslaget er oversendt til Rådet den 6. april 2004.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 36 og artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget som et a-punkt på et kommende rådsmøde.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget er et led i den fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Rådet vedtog i 1999 og 2000 to forordninger om salgsfremstød på henholdsvis det indre marked og i tredjelande. Kommissionen havde hidtil anvendt en række ordninger for salgsfremstød for forskellige produkter, og som hver for sig var underlagt deres egne sektorspecifikke regler. Kommissionen har tidligere forvaltet salgsfremstødene enten direkte (olivenolie, nødder og logoer) eller indirekte via medlemslande eller erhvervsorganisationer (oksekød, mejeriprodukter, æbler og citrusfrugter, druesaft, blomster og mærkning). Der blev i 1999 og 2000 således foretaget betydelige ændringer i forhold til de hidtidige foranstaltninger. De vigtigste fornyelser dengang var følgende:

- Overgang til en ordning, hvor Kommissionen foretager en direkte forvaltning, og hvor initiativet og forvaltningsansvaret tilfalder erhvervsorganisationerne og medlemslandene.
- Harmoniseret tredelt finansiering for alle berettigede sektorer, idet finansieringen deles mellem EU, medlemslandene og erhvervsorganisationerne.

De to rådsforordninger om salgsfremstød blev først gradvist gennemført i 2001 for tredjelande og i 2002 for det indre marked, og 2003 var således det første år, hvor ordningen var fuldstændig implementeret. Kommissionen vurderer derfor i rapporten, at det er for tidligt at vurdere resultaterne af de egentlige salgsfremmende aktiviteter, der blev introduceret under den nye ordning. På den baggrund forventer Kommissionen at fremlægge en ny rapport ved udgangen af 2006.

De administrative rammer for salgsfremmeordningernes drift går generelt som planlagt. Kommissionen vurderer dog, at der særligt er to hovedproblemer, der skal løses:

- Medlemslandene og erhvervsorganisationerne har vist betydelig interesse for særligt salgsmæssigt på det indre marked. Kommissionen vurderer, at en del af disse primært er af national interesse og dermed af begrænset europæisk værdi. Kommissionen finder, at der på den baggrund skal lægges større vægt på programmer af interesse i EU-sammenhæng, og på at sikre synergi mellem nationale aktiviteter og EU-aktiviteter.
- På tredjelandsmarkeder viser erhvervsorganisationerne mindre interesse. Antallet af programmer er begrænsede og synligheden på tredjelandsmarkeder ikke stor. Der kræves mere på tredjelandsmarkeder for at skabe tilstrækkeligt effektive ordninger af eksportfremmende karakter med høj kvalitet og synlighed. Det konkluderes på den baggrund, at Kommissionen bør have mulighed for at tage initiativer til samarbejde med interesserede medlemslande og deres erhvervsorganisationer.

Kommissionen konkluderer i rapporten, at ordningerne om salgsmæssigt i det væsentligste bør fortsættes. Kommissionen finder, at programmer, hvor der er deltagere fra flere lande fortsat bør prioriteres, og at forvaltningen bør lettes. Kommissionen finder også, at der bør indføres en mekanisme, der gør det lettere at søge efter sammenhæng og synergi mellem regionale og/eller nationale programmer og EU-medfinansierede programmer. Kommissionen vil på den baggrund oprette en arbejdsgruppe, der bl.a. består af nationale myndigheder og organer, der arbejder med nationale salgsmæssigekampagner samt Kommissionen.

Som følge af udvidelsen bør det samlede budgetbeløb til støtte for salgsmæssigt ifølge Kommissionen opretholdes på mindst det nuværende niveau, og inden for denne samlede bevilling bør flere midler imidlertid overføres fra det indre marked til tredjelandsprogrammer under hensyn til mulighederne for at gennemføre realistiske programmer.

Forslagene til ændring af forordningerne om salgsmæssigt på henholdsvis det indre marked og i tredjelands indeholder følgende konkrete forslag:

- Kommissionen vil ikke længere forlange forudgående kontrol af udkast til materiale, som skal anvendes i forbindelse med salgsmæssigt, og der foretages desuden forenkling af rapporteringskravene.
- Nedsættelse af styregrupper ved salgsmæssige ordninger på det indre marked. Denne model anvendes på indeværende tidspunkt allerede i forbindelse med salgsmæssigeprogrammer på tredjelandsmarkeder.
- Indsættelse af undtagelser fra meddelelsesproceduren i følge traktatens artikel 87-89 for medlemslandenes salgsmæssige foranstaltninger.
- At den forslagsstillende organisation i visse tilfælde kan foretage særlige begrænsede aktioner inden for et program, og at gennemførelsesorganet på nærmere fastsatte betingelser kan udvælges senere.
- Mulighed for at tilrettelægge salgsmæssigekampagner med 100 % EU-støtte udvides til det indre marked, og at disse også kan omfatte mærkning og kvalitetsstandarder.
- Kommissionen kan på eget initiativ iværksætte salgsmæssigeprogrammer for hvilke erhvervsorganisationerne og/eller medlemslandene ikke har vist interesse.

- Mulighed for, at der i gennemførelsesbestemmelserne fastsættes et minimum og et maksimum for acceptable udgifter for samfinansierede salgsfremmeprogrammer.
- Trepartsfinansieringen af salgsfremmeprogrammerne opretholdes. EU's finansieringsandel må i henhold til forslaget dog ikke overstige 50 % af de faktiske omkostninger til programmet, men der gives større smidighed med hensyn til de andele, der ikke finansieres af EU. Muligheden for at skattelignende afgifter kan anvendes som finansieringskilde bevares, men det foreslås, at den obligatoriske del (i øjeblikket medlemslandene 20 % - forslagsstillende organisation 30 %) lempes, således at medlemslandene fra sag til sag kan afgøre, hvor stor en finansiering de vil tildele et program. Kommissionen foreslår dog et obligatorisk minimumsbidrag fra den forslagsstillende organisation på f.eks. 20 %.
- De degressive EU-medfinansieringssatser for flerårige programmer (60 % – 40 %) bortfalder, og EU's medfinansiering fastsættes til 50 % årligt for programmet. Dette forslag fremsættes under henvisning til forenkling af udarbejdelsen og vurderingen af forslag.
- Der foreslås fremlagt en evaluering af ordningerne om salgsfremstød senest 31. december 2006. Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande foreslås endvidere gjort permanent.
- Endelig indeholder forslaget harmoniseringsbestemmelser, således at procedurerne for både salgsfremmeprogrammer på det indre marked og på tredjelandsmarkeder i højere grad ligner hinanden.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har den 14. oktober 2004 afgivet udtalelse og godkendt forslaget uden ændringer.

Konsekvenser

Ordningerne om salgsfremstød kræver som udgangspunkt national medfinansiering. Den hidtidige administration af ordningen i Danmark har ikke haft direkte statsfinansielle konsekvenser, idet midlerne til finansieringen af medlemslandenes andel er kommet fra produktions- og promilleafgiftsfondene. Direktoratet for FødevareErhverv har i 2004 ansøgt og fået bevilliget et program om oplysningskampagne for det europæiske økologi-mærke. Programmet finansieres for 50 % vedkommende af EU og de øvrige 50 % af Danmark i henhold til en bevilling på finansloven, der er afsat til generiske kampagner inden for miljø- og økologiområdet. Forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Høring

Rapporten og forslaget har været i høring i §2-udvalget (landbrug).

Landbrugsraadet tilslutter sig en videreførelse af promotionsordningerne på såvel det interne marked som på 3. landsmarkederne. Med udsigt til en fortsat reduktion af EU's eksportrestituerer er det vigtigt med ordninger, som giver mulighed for en fortsat forbrugerinformation og generel afsætningsfremmende indsats for EU-producerede produkter.

I et udvidet EU med 25 medlemmer vil ordningerne ifølge Landbrugsraadet få en ændret karakter og betydning. Det indre marked udvides, hvilket medfører, at den interne promotion får større udstrækning. Det vil derfor være urimeligt med en reduktion i de afsatte midler til intern promotion, når der er tale om flere medlemmer og et større marked. Udvidelsen vurderes ikke at reducere behovet for intern promotion snarere tværtimod. For 3. lands promotion er Landbrugsraadet enig i, at ordningen bør styrkes og målrettes.

For begge promotionsordninger gælder, at de kun har haft fuld effekt i en kort periode. Der har været nogle indkørvsvanskeligheder, og derfor vil det være relevant med tilpasninger af ordningerne, som i mange tilfælde er administrativt tunge at håndtere. Overordnet kan Landbrugsraadet tilslutte sig Kommissionens forslag til ændringer af ordningerne, som kan medvirke til en større anvendelse og forenklet administration. Der skal dog henvises til følgende konkrete bemærkninger:

Ifølge Landbrugsraadet er der ikke grund til at ændre medfinansieringssatserne mellem medlemsstaterne og erhvervsorganisationerne, men der er behov for større fleksibilitet, som foreslået af Kommissionen. Det er et problem, at visse medlemsstater udviser manglende engagement eller ikke ser sig i stand til at opfylde medfinansieringskravet, hvorved pågældende erhvervsorganisationer er afskåret fra at gøre brug af ordningerne, medmindre finansieringen sker ved parafiskale afgifter.

Som administrativ forenkling bør de nuværende degressive medfinansieringssatser for flerårige programmer ifølge Landbrugsraadet bortfalde, og EU's medfinansiering fastsættes til 50 %.

Accepten af parafiskale afgifter som finansieringskilde medfører ifølge Landbrugsraadet allerede, at visse organisationer reelt dækker 50 %. Denne mulighed bør bevares, men reglerne for den obligatoriske del fra medlemsstaterne på 20 % bør i konsekvens heraf lempes, således at medlemsstaterne fra sag til sag afgør, hvor stor en finansiering, de vil tildele et program. Imidlertid bør et minimumsbidrag fra pågældende organisation på f.eks. 20 % være obligatorisk.

De foreløbige erfaringer viser, at det er vanskeligt at gennemføre et samarbejde om promotion aktiviteter på tværs af landegrænser. Landbrugsraadet kan principielt tilslutte sig Kommissionens initiativer for at sikre at flere projekter gennemføres med deltagelse af mere end ét medlemsland. Det må dog ikke udelukke, at der fortsat kan godkendes projekter, hvor kun ét medlemsland medvirker – forudsat at projektet i øvrigt lever op til formelle og kvalitetsmæssige krav.

Med hensyn til intern promotion bør denne ordning som udgangspunkt ifølge Landbrugsraadet stilles til rådighed for samtlige landbrugsprodukter og ikke blot produkter der tidligere har haft en særskilt forordning på området.

Der to hovedårsager til den ringe udnyttelse af ordningen om 3. landspromotion:

1. De uhyre restriktive regler om anvendelse af brands – skal være generisk promotion
2. Krav om, at den foreslående organisation ikke også må være det gennemførende organ

Ordningens begrænsede udnyttelse på tredjelandsmarkederne skyldes ikke mindst kravet om, at programmerne alene vedrører generiske produkter og er neutrale overfor brands og varemærker. Det medfører, at brancheorganisationernes mere betydende medlemsvirksomheder er tilbageholdende og afstår fra at medvirke til finansiering af programmerne.

Hvis foranstaltningerne skal have en mærkbar effekt på eksportmarkederne, må Kommissionen derfor ifølge Landbrugsraadet udvise større fleksibilitet med hensyn til accept af et afbalanceret antal labels i kampagner og lignende, således at det bliver muligt at skabe en bedre forbindelse til de enkelte virksomheders produkter. Forbrugere, indkøbere og kunder i øvrigt skal i praksis kunne finde de pågældende produkter, som omfattes af en kampagne. Der er også i stigende grad opmærksomhed omkring produkternes oprindelse udenfor EU.

Kravet om at den forslagsstillende organisation ikke også må være det gennemførende organ besværliggør ifølge Landbrugsraadet processen markant. Forslagsstilleren skal ud og hente minimum 3 "hypotetiske" tilbud på gennemførelse af et promotionsprogram som efterfølgende vedlægges ansøgningen. Det ville gøre ansøgningsproceduren langt lettere og mere tilgængelig om man tillod forslagsstiller at være udførende organ eller ansvarlig herfor.

På mødet i § 2-udvalget den 9. november 2004 understregede Landbrugsraadet, at man varmt anbefalede, at Danmark støttede vedtagelsen af de nye ordninger, idet der var tale om en forenkling i forhold til tidligere. Forslaget var i forhold til WTO's regler klassificeret som "grøn boks støtte" og stemte overens med danske interesser som stor fødevarer eksportør. Fødevarerindustrien var enig og tilføjede, at Danmark ikke bare burde stemme imod, men arbejde for, at der blev givet mest muligt til salgsfremme i tredjelande.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat om sagen den 2. juni 2004.

---

12. Rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om forenklingen af markedsordningen for frugt og grøntsager

KOM (2004) 549

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 30. september 2004. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2004) 549 af 10. august 2004 fremlagt rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om forenklingen af markedsordningen for frugt og grøntsager. Rapporten er oversendt til Rådet den 10. august 2004.

Rapporten blev drøftet på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. oktober 2004. Det nederlandske formandskab har efterfølgende på denne baggrund fremlagt et udkast til rådskonklusioner med henblik på eventuel vedtagelse på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. november 2004 som apunkt..

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet der er tale om en rapport.

Formål og indhold

Rapporten beskriver, hvorledes Kommissionen i 2002-2004 har fulgt Rådets henstillinger om at følge op på visse mangler, som er blevet konstateret i funktionen af markedsordningerne for frugt og grønsager¹⁵. Rapporten har også til formål at stimulere debatten i Rådet, Europa-Parlamentet og erhvervet om markedsordningernes funktion. Afhængig af resultatet af de kommende drøftelser kan rapporten blive fulgt af egentlige forslag fra Kommissionen. Kommissionen har opstillet en række strategiske spørgsmål til brug for de videre drøftelser:

1. Er der behov for at reformere de basale dele af markedsordningen fra 1996?
2. Hvad kan gøres for at forenkle gennemførelsen af markedsordningen for producentorganisationerne og gøre deres ydelser mere attraktive for producenterne?
3. Hvad kan gøres for at forbedre koncentrationen af udbuddet i regioner, hvor organisationsgraden er svag, i særdeleshed i de nye medlemsstater?
4. Bør de særlige cross compliance regler for frugt og grønsager fastholdes, eller bør de integreres i det nye cross compliance koncept udviklet med landbrugsreformen i 2003?
5. Hvad kan gøres for at fremme udbuddet af kvalitetsprodukter og/eller produkter fremstillet under miljøvenlige produktionsformer?
6. Hvad kan gøres for at sikre bedre krisestyring?
7. Er der et behov for at introducere radikale ændringer i de særlige støttesystemer for forarbejdet frugt og grønsager?
8. Hvordan kan sammenhængen mellem frugt og grønsagssystemet og landdistriktpolitikken blive forbedret?
9. Hvordan kan en bedre udnyttelse af det nuværende budget sikres?

Det nederlandske formandskab har fremlagt et udkast til rådskonklusioner, hvor det generelt fremhæves, at tilpasninger af sektoren for frugt og grøntsager skal ske på linje med landbrugsreformen fra 2003, men at medlemsstaterne generelt ønsker at fastholde de nuværende markedsordninger med mindre tilpasninger og forenklinger, herunder:

- En forbedring af producentorganisationernes funktion især i de nye medlemsstater og i regioner hvor organisationsgraden og koncentrationen af udbuddet er utilstrækkelig.
- Alternative instrumenter til krisestyring i stedet for tilbagekøb.

¹⁵ Rådets forordning (EF) Nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager, Rådets forordning (EF) Nr. 2201/96 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager samt Rådets forordning (EF) Nr. 2202/96 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter.

- Anerkendelse af de folkesundhedsmæssige positive aspekter ved forbrug af frugt og grøntsager.

For udbudssiden anføres specifikt, at medlemsstaterne bør have større fleksibilitet og subsidiaritet i forbindelse med anerkendelse af producentorganisationer, at der bør være større fleksibilitet for medlemmernes direkte salg til forbrugerne samt at der bør ske en større overførsel af viden vedrørende dannelse af producentorganisationer fra gamle til nye medlemsstater. Herudover nævnes under punktet krisestyring, at Kommissionen i forbindelse med den rapport om krisestyring generelt, som forventes fremlagt ultimo 2004, skal analysere innovative løsninger herunder mulighed for støtte til blandt andet høsttabsforsikringer. Desuden opfordres Kommissionen til at analysere den mulige virkning for produkter som støttes under markedsordningen for forarbejdet frugter og grøntsager ved et skifte fra det nuværende støttesystem til et system baseret på de mål og instrumenter der er anvendt i landbrugsreformen fra 2003, og endelig bør Kommissionen analysere den nye situation for bløde bær til forarbejdning efter udvidelsen af EU.

På efterspørgselssiden anføres, at Kommissionen, såvel inden for markedsordningens instrumenter som under de horisontale foranstaltninger, under indtryk af sundhedsaspekterne ved et forøget forbrug af frugt og grøntsager bør prioritere projekter og forslag som fremmer forbruget af disse produkter.

For så vidt angår gennemførelsen anmodes Kommissionen om at forbedre forholdet mellem markedsordningen og landdistriktpolitikken, med henblik på at gøre en effektiv og sammenhængende anvendelse af de to ordninger mulig, men det bør samtidig sikres at dobbeltfinansiering ikke finder sted. Endelig bør Kommissionen undersøge om det er muligt at anvende de generelle cross-compliance regler fra landbrugsreformen på frugt og grønt området. Alle eventuelle ændringer bør ske indenfor det nuværende budget, og budgettet bør anvendes mere effektivt, ligesom Kommissionen bør fortsætte sine bestræbelser på at simplificere forordningerne indenfor sektoren.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om sagen på nuværende tidspunkt, men det kan oplyses, at Europa-Parlamentet har planlagt en drøftelse af rapporten.

Konsekvenser

Rapporten og eventuelle rådskonklusioner har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

Rapporten har været i høring i §2-udvalget (landbrug).

Dansk Erhvervsgartnerforening (DEG) anfører, at det af Kommissionens rapport om markedsordningen for frugt og grøntsager fremgår, at der siden forordning (EF) nr. 2200/96 trådte i kraft den 1. januar 1997 er sket en række tilpasninger og forenklinger af forordningen. Disse ændringer har efter DEG's opfattelse været positive. Det gælder specielt forenklingerne af administrationen i relation til

producentorganisationerne og deres driftsfonde og – programmer, som blev foretaget i 2001, herunder fastsættelsen af en fast årlig støttesats på 4,1 % af producentorganisationernes omsætning.

Generelt er der ifølge DEG i erhvervet tilfredshed med markedsordningen for frugt og grøntsager, og DEG ønsker derfor, at de fleste af de nuværende elementer i markedsordningen bevares uændret. DEG mener imidlertid, at ordningerne for tilbagekøb og eksportrestitutioner bør nedlægges, idet de midler, der i dag er afsat hertil, med langt større fordel kan anvendes til de mange aktiviteter til forbedring af kvalitet, afsætning, planlægning af produktion m.m., som i dag gennemføres af producentorganisationerne. Det foreslås derfor, at midlerne overføres til producentorganisationerne i form af en øget støtte-procentsats til driftsfondene.

Fødevarerindustrien har ingen bemærkninger til rapporten, men finder overordnet betragtet, at markedet for frugt og grøntsager ikke bør subsidieres.

På mødet i § 2-udvalget den 9. november understregede Dansk Erhvervsgartnerforening (DEG), at man er grundlæggende enig i, at markedsordningen skal være meget mere markedsorienteret. De forskellige foranstaltninger er vanskelige at gennemskue, og man ønskede at se nærmere på ordningen i en mere snæver gruppe.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. oktober 2004 i forbindelse med rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 18. oktober 2004, jf. aktuelt notat af 30. september 2004.

---

13. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF og 2002/57/EF for så vidt angår undersøgelser foretaget under officielt tilsyn og ligestilling af frø produceret i tredjelande KOM (2004) 263

Revideret genoptryk af grundnotat af 25. maj 2004. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2004) 263 endelig af 19. april 2004 fremsat forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF og 2002/57/EF for så vidt angår undersøgelser foretaget under officielt tilsyn og ligestilling af frø produceret i tredjelande. Forslaget er oversendt til Rådet den 19. april 2004.

Kommissionen har under forhandlingerne udarbejdet et konsolideret forslag indeholdende senere ændringsforslag, jf. nedenfor under formål og indhold.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget som et a-punkt på et kommende rådsmøde.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget har til formål at forenkle procedurene for certificering af frø, uden at det medfører, at frøets kvalitet forringes væsentligt. Forslaget har endvidere til formål at udvide ligestillingen af frø høstet i tredjelande. Forslaget vurderes på den baggrund at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Formål og indhold

Certificering

I henhold til Rådets direktiver 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF og 2002/57/EF om handel med henholdsvis frø af foderplanter, sædekorn, bederoefrø og frø af olie- og spindplanter kan frø kun certificeres, hvis de opfylder direktivernes bestemmelser, herunder at prøvetagning og analyse skal udføres officielt. Med henblik på at afprøve et mere forenklet kontrolsystem blev der med Kommissionens beslutning 98/320/EU indført en midlertidig forsøgsordning med prøvetagning og analyse af frø under officielt tilsyn. Beslutningen fastlagde betingelserne for prøvetagning og analyse under officielt tilsyn samt krav til prøvetagere, frøanalyselaboratorier og frølaboranter.

Forsøgsordningen blev med Kommissionens beslutning af 15. april 2002 forlænget til den 31. juli 2004 og med Kommissionens beslutning af 26. august 2004 til den 27. april 2005.

Forsøgsordningens resultater viser, at der under specificerede betingelser kan opnås en forenkling af procedurene for officiel certificering af frø og korn, uden at der sker en væsentlig forringelse af frøets kvalitet sammenholdt med den kvalitet, der opnås ved officiel prøvetagning og analyse. Det foreslås derfor at gøre de forenkledede procedurer permanente ved at indføre de afprøvede forsøgsbetingelser i ovennævnte direktiver. På grundlag af de opnåede erfaringer foreslås dog følgende ændring af betingelserne: Andelen af officielle kontrolanalyser for partier analyseret under officielt tilsyn reduceres til 5% for alle arter i forhold til forsøgsbetingelserne på 10% for frø og 7% for korn.

Ved behandlingen af forslaget, er det foreslåede krav om, at der skal foretages officiel analyse af mindst 25 prøver pr. frøanalyselaboratorium og pr. botanisk artsgruppe bortfaldet. Derimod tilføjes forslag om bortfald af kontrolprøver for partier prøvetaget med automatisk prøvetager og indførelse af anden passende overvågning. Desuden er der tilføjet et forslag om, at prøvetagning med henblik på officiel kontroldyrkning også kan foretages af autoriserede prøvetagere. Endvidere er forslaget udvidet til også at omfatte grønsagsfrø. Gyldigheden af Kommissions beslutning 98/320/EF forlænges indtil ovennævnte forslag træder i kraft med det formål at opnå en glidende overgang. Desuden er der i direktiv 2002/54/EF indført mulighed for undtagelse fra reglerne for bederoe svarende til de gældende regler i de andre handelsdirektiver for frø.

Markbesigtigelse

Efter en forsøgsperiode på 5 år blev der med Rådets direktiv 98/96/EF indført bestemmelser om markbesigtigelse under officielt tilsyn. En nærmere evaluering af de indførte procedurer for autoriseret markbesigtigelse har vist, at markbesigtigelser under officielt tilsyn bør udvides til at omfatte alle afgrøder til produktion af certificeret frø.

Evalueringen har endvidere vist, at andelen, der kontrolbesigtiges af officielle markinspektører, kan reduceres til 5% for alle arter. Hermed bortfalder det tidligere forslag om en reduktion fra 20% til 10% for så vidt angår fremmedbestøvende arter, mens forslaget om en reduktion fra 10% til 5%, hvis der anvendes officiel laboratoriekontrol for sortsidentitet og sortsrenhed ved morfologiske, fysiologiske eller biokemiske procedurer som sådan bevares.

Ligestilling af 3. lande

Fællesskabets ligestilling af frø høstet i tredjelande omfatter for nærværende kun bestemte kategorier af frø. For at opnå tilpasning til udviklingen på internationalt plan bør ligestillingen udvides til at omfatte alle slags frø, der opfylder de krav til kendetegn og undersøgelser og de bestemmelser om mærkning og forsegling, der er fastsat i Rådets direktiver 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF og 2002/57/EF.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse forventes at foreligge den 16. november 2004. Europa-Parlamentet forventes at godkende forslaget uden bemærkninger.

Gældende dansk ret

De berørte områder er reguleret af

- Lovbekendtgørelse nr. 261 af 26. april 1999 (lov om frø, kartofler og planter), som senest ændret ved lov nr. 279 af 25. april 2001.
- Bekendtgørelse nr. 1059 af 10. december 2003 om markfrø,
- Bekendtgørelse nr. 1060 af 10. december 2003 om sædekorn, og
- Bekendtgørelse nr. 54 af 24. januar 2000 om grønsagsfrø.

Konsekvenser

Lovgivningsmæssigt vil en vedtagelse af forslaget medføre, at der skal gennemføres mindre ændringer af bekendtgørelserne om markfrø, sædekorn og grønsagsfrø. Samfundsøkonomisk forventes forslaget at sikre en forenkling af de eksisterende procedurer, således at de danske virksomheder opnår en større fleksibilitet samt reducerede omkostninger. Forslaget forventes ikke at få statsfinansielle konsekvenser, idet forslaget alene vedrører ændring af eksisterende brugerbetalte procedurer.

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark. Forslaget er delvist foranlediget af et gennemført tidsbegrænset forsøg og en evaluering af eksisterende procedurer, som begge viste, at der ikke vil ske en væsentlig reduktion af frøkvaliteten. Ligeledes forventes det,

at omfanget af import af ligestillet frø produceret i tredjelande ikke vil ændres væsentligt i forhold til det nuværende niveau.

Høring

Forslaget har den 9. november 2004 været behandlet i §2-udvalget (landbrug), der støtter forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat i sagen den 25. maj 2004.

---

14. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces samt om ændring af forordning (EF) nr. 2820/98 og ophævelse af forordning (EF) nr. 1763/1999 og forordning (EF) nr. 6/2000 KOM (2004) 739

Nyt notat.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2004) 739 af 26. oktober 2004 fremsendt forslag til Rådet om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces samt om ændring af forordning (EF) nr. 2820/98 og ophævelse af forordning (EF) nr. 1763/1999 og forordning (EF) nr. 6/2000.

Forslaget følger efter en periode, hvor de handelspræferencer for sukker, der blev ydet landene på Balkan efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 2007/2000, blev suspenderet som følge af svig og stigende eksport af sukker til EU ud over det normale produktions- og eksportkapacitetsniveau på Balkan.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 133, hvorefter Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal uden høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget som et a-punkt på et kommende rådsmøde.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles handelspolitik.

Formål og indhold

Det Europæiske Råd konkluderede på sit møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000, at der forud for indgåelsen af stabiliserings- og associeringsaftaler med Balkan-landene skulle gennemføres en asymmetrisk handelsliberalisering for at fremme samhandlen med disse lande. Det forventedes den gang, at en yderligere markedsåbning ville bidrage til den politiske og økonomiske stabiliseringsproces i regionen, uden at der derved ville blive skabt negative bivirkninger for Fællesskabet.

Rådet vedtog derfor forordning (EF) nr. 2007/2000 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces samt om ændring af forordning (EF) nr. 2820/98 og ophævelse af forordning (EF) nr. 1763/1999 og forordning (EF) nr. 6/2000. Tildelingen af forbedrede autonome handelspræferencer blev betinget af, at de pågældende lande indgik i et reelt administrativt samarbejde med Fællesskabet med henblik på at eliminere enhver risiko for svig. Desuden indførtes en beskyttelsesklausul (safeguard) således at præferenceordningen kunne suspenderes ved en massiv forøgelse af eksporten til Fællesskabet ud over det normale produktions- og eksportkapacitetsniveau.

For sukker gav præferenceordningen mulighed for, at landene på Balkan frit (uden told) kunne eksportere deres eget sukker til Det Indre Marked. Aftalen indebar i praksis, at Balkan-landene kunne eksportere hele deres egenproduktion af sukker til EU og i øvrigt dække det nationale forbrug af sukker via import fra verdensmarkedet – fx Thailand eller Brasilien. Balkan-landenes potentiale for eksport af sukker til EU under den hidtidige præferenceordning i forordning (EF) nr. 2007/2000 fremgår af tabel 1, som angiver produktionen af sukker i de enkelte lande.

Tabel 1: Sukkerproduktion på Balkan

	Serbien-Montenegro	Kroatien	Bosnien-Hercegovina	Makedonien	Albanien
2001	192.717 tons	120.238 tons	0 tons	18.521 tons	3.000 tons
2002	211.600 Tons	158.160 tons	0 tons	18.400 tons	-

Kilde: ISO yearbook 2002

I løbet af kalenderåret 2002 og 2003 steg den samlede import af sukker fra Balkan til et niveau, som efter Kommissionens opfattelse skabte markedsforstyrrelser i Fællesskabet. Af tabel 2 fremgår fordelingen af sukkerimporten mellem udførselslandene (som ikke nødvendigvis også er oprindelseslandene). Efter fortsat stigende import i 2003 besluttede Kommissionen i maj 2003 ved forordning (EF) nr. 764/2003 at iværksætte ovennævnte beskyttelsesklausul vedr. sukker. Undersøgelser foretaget af Kommissionen viste at de certificerings- og kontrolprocedurer, som var etableret i Balkan-landene var utilstrækkelige til at garantere sukkerets oprindelse. I første omgang var beskyttelsesklausulen i kraft for en periode på tre måneder. Denne periode blev senere forlænget indtil august 2004. Beskyttelsesklausulen satte i praksis en stopper for Balkan-landenes eksport af sukker til EU.

Tabel 2: Sukkerekспорт fra Balkan til EU

	Serbien-Montenegro	Kroatien	Bosnien-Hercegovina	Makedonien	Albanien
1/1 - 31/12 2002	164.392 tons	49.413 tons	10.560 tons	3.967 tons	-
1/1 - 7/5 2003	104.593 tons	45.661 tons	4.854 tons	237 tons	-

Kilde: Kommissionen (Forvaltningskomiteen for sukker)

Kommissionen anser ikke den stigende import af sukker fra Balkan til EU for en sund og bæredygtig udvikling hverken for EU eller for Balkan. Balkan-landene skal derimod tilskyndes til at opbygge en bæredygtig sukkerproduktion baseret på en naturlig integration med EU's Indre Marked. Kommissionen mener at den nuværende ordning tilskynder Balkan-landene til at eksportere hele deres egen produktion og importere sukker til eget forbrug, hvilket ifølge Kommissionen skaber handelsstrømme, som tredjelande kan kræve kompensation for, hvis Balkan-landene bliver optaget i EU.

Kommissionen foreslår derfor en ændring af importordningen for sukker fra Vestbalkan. Det foreslås således, at der indføres toldfrie importkontingenter for sukker med oprindelse i følgende lande på Balkan:

Albanien: 1.000 tons
 Bosnien-Hercegovina: 12.000 tons
 Serbien-Montenegro: 150.000 tons

Bosnien og Hercegovina samt Serbien og Montenegro er ikke WTO-medlemmer og derfor har EU's unilaterale handelsindrømmelser umiddelbart kunnet trækkes tilbage og erstattes med importkontingenter uden hensyntagen til artikel XIX i GATT. Albanien er medlem af WTO, men har ikke haft nogen eksport af sukker til EU under præferenceordningen, og landet forventes ikke at kunne opnå kompensation for tilbagetrækningen af den tidligere handelsindrømmelse. I sin begrundelse for forslaget lægger Kommissionen dog op til at behandlingen af sukker tages op i de igangværende forhandlinger med Albanien om en ny associerings-aftale.

Forslaget vedrører kun ovennævnte tre lande, idet Kommissionen samtidig (med et andet forslag – jf. SEC(2004)1353) anmoder Rådet om at bemyndige Kommissionen til at indlede bilaterale forhandlinger med Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM) med henblik på at opnå lignende aftaler om toldfrie importkontingenter.

Det foreliggende forslag om ændring af forordning (EF) nr. 2007/2000 indeholder desuden en ændring af artikel 1 for at præcisere, at vinimport til Fællesskabet fra Balkan-landene sker under importkontingenter og ikke som toldfri adgang uden kvantitative begrænsninger.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive en udtalelse i sagen.

Konsekvenser

Som følge af forslaget vil EU's import af sukker fra Vestbalkan blive reduceret sammenlignet med perioden efter EU's unilaterale handelsindrømmelser, der gav adgang til Det Indre Marked uden kvantitative begrænsninger. Der var begrundet mistanke om at en del af denne import ikke havde oprindelse på Balkan. Forslaget bevirker dog, at importen af sukker til EU fra Balkan vil kunne blive højere end den var i perioden forud for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 2007/2000, hvor import af sukker fra Balkan i praksis var umulig pga. prohibitive toldsatser.

Toldfrie kvoter for import af sukker fra Vestbalkan vil ikke have nogen indvirkning på EU-budgettet sammenlignet med den nuværende situation.

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

I forbindelse med høringen i § 2-udvalget (landbrug) den 9. november 2004 udtalte Landbrugsrådet, at man principielt støtter forslaget. Det bør dog undersøges, om det er hensigtsmæssigt at give Bosnia Herzegovina og Kroatien så store kvoter, som det er foreslået, idet der bør være en sammenhæng mellem størrelsen af egen produktion af sukker og kvoten.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.